

Vad hände med Reinfeldt, alltså Gustav Reinfeldt och hans julfirande, kom han av sin överens med blom?

De träffade sin tv-debatt, var det inte så?

De agree till disagree, var det inte så?

Jo precis, de pratade med varandra och det var inte så att de började inte slåss eller så.

Nej, blom menar ju att man ska fira jul, vad var han sa nu, när började det?

Jag började på julafton eller julafton.

Det viktiga för honom var att om man började fira juli och oktober som Reinfeldt, då slärvs Morten Gås och andra högtider bort.

Då får man inte äta all god mat som de högtiderna innebär. Det var väl ett av huvudargumenten.

Det var väl det viktigaste argumentet.

Hur som helst, Reinfeldt ligger i lä, såg jag i morse.

Är det någon som vill fira ännu tidigare än Reinfeldt?

Inte bara det, det är någon som menar att man ska fira två gånger per år.

Varför bara äter den här goda julmaten en gång om året?

Varför inte också fira jul mitt i sommaren?

Därför att man fira Jesus födelser som en födelsdag är bara en gång per år.

Det är väl ett argument.

Vadå, är det närvarande i er familj?

Alltså Jesus födelse specifikt?

Hela barnområden var det inte det.

Pappa läste ju juler evangeliet ur Bibeln.

Det kom sig på tjej till augustus tid att alla skulle skrattskriva sig.

Att han föddes?

De var plått.

Alltså din pappa?

Nej, utan und på augustus tid så bestämde augustus att alla ska skrattskriva sig.

Och då fick alla resa till sina hemorter.

Och det var därför som de då födelser den här resan.

Trots att Maria var ju på smällen så tog de sig till Bethlehem.

Och där så i en lada typ så föddes Jesus.

Jo, jag vet men jag hör ju, jag kan ju höra framför mig hur dina barn redan började blippa på sina mobiler.

Eller snarka.

Nej, men jag har ju inte fått, tror att jag har fått läsa hur juler evangeliet är amandas jul.

Jag menar alltså svenska folket har ju inte, jag tror inte att det är ett top of mind riktigt, att Jesus föddes stort.

Men det är framför allt äta god mat och dela ett julklappar som är centralt.

Och därför så pappar du upp nu familjer som firar jul två gånger om året.

Till exempel familjen Bodil Volgast.

God jul, jul, julie.

Välkomna in.

Ja men det är konstant förberedelse egentligen.
Man börjar ju planera så fort man plockar ner.
Så det är dags att börja planera för nästa.
När jag pyntade den i granen.
Den tjugoonde julie.
Så nu får man passa på ner utanför snart åker den ner igen.
Jag har väntat till december.
Hur känns det att ta fram julpyntet mitt i sommar?
Men det är härligt.
Det har man väntat på i flera månader nu.
Ja men det är ju lite julfrågorst, utan vattbröd
för det är omöjligt att få tag på samma tid här jag har uttäckt.
Men lite lussekatter och lite klögg.
Är det fint väder så åker ju julbikiner på och sen badar vi lite.
Ja men det är fint väder så åker ju julbikinen på och så badar de lite.
Vad betyder det?
Ja en bikinis kanske med tomtlyver på eller någonting.
Det är emot sig följt att någon som jag som älskar julen så mycket hatar tomtar.
Men där har ju jag de som har herrarna istället.
När jag knäppade dem.
När jag knäppade dem.
Det har eskalerat.
Det började i småskaligt med, ja men någon lussekatter och pepparkaka.
Och lite glögg som man hittade som man hade kvar sen i julas.
Sen har man byggt på.
Hon var inte bra.
Det här är väl ingen trend. Det är väl en person som man borde ta hand om.
Skulle det här kunna vara en sån där Martin Dalinare?
Kommer det ihåg Martin Dalins mamma som dök upp?
Någon som påstod sig var Martin Dalins mamma.
På bronzefjrandet 1994.
Ja jag minns det var otroligt. Hon var så trovärdig.
Eller hon fanns sig så.
Men berätta bakom det för någon som inte vet.
Jag kan inte bara. Jag kan vara hård i klippet.
Var det under firandet när BM-hjälterna, bronzehjälterna från USA.
BM-hjälterna kom hem.
Ja en SVT-reporter gick runt där i vimlet.
Då kom en kvinna fram till honom och sa.
Jag är extra glad sådant.
För jag är Martin Dalins mamma.
Alltså Martin Dalin var en av stjärnorna i laget.
Det är VM-et.
Sen kom det ju fram några dagar senare.

Det där var en helt okänd kvinna som kanske inte var helt frisk.
Innan vi går in på det så vill jag hälsa dig välkommen.
Skulle du ta lov om vem du är?
Jag heter Elisa Betitribal.
Jag är Martin Dalins mamma.
Och vad är det du har med dig?
Den jag har med mig.
Det är en liten rovt du har med dig?
Ja, jag har en liten rovt.
Har du haft någon kontakt med Martin?
Det var länge sedan vi hade kontakt med varandra.
Men vi har bestämt det här och vi har förberett det här.
Att jag skulle komma och möta honom här.
Vidrollans hos parken.
Har du suttit uppe och sett alla matcher?
Vad sa du?
Har du suttit uppe och sett alla fortfarande?
Ja, jag menar det har jag gjort.
Jag skulle bli bjuden till USA om det blir final.
Annars skulle jag hålla mig hemma så är det bestämt.
Tack så hemskt böcker.
Jag är Martin Dalins mamma.
Jag tror att hon har skapat en historia kring det.
Inte bara att hon improviserar fram en liten lögn utan...
Nej, jag vet.
Men den är ju svag.
Hon säger att vi inte har haft kontakt på länge.
Men vi hade bestämt att vi skulle ses på Rolams Hov av 4.
I folkvimlet.
Jag förstår inte.
På länge...
Det känns som att det kanske var många år sedan då.
Eller kan det vara ett halvår sedan?
Du försöker reda ordning i den här snurra människans berättelser.
Nej, men varför?
Filipp Belfrag som gör intervjun här.
Är ju lika slapp som de här rapporterna som åker hem till juli-familjen.
Fast det är en mycket mindre märklig situation.
Han är med om att han träffar tror han Martin Dalins mamma.
Han tar väl det för jivet.
Men tänker inte han att Martin Dalin har mörkare hy än den här kvinnan som är helt kritvitt.
Men det är väl inte på sin plats att ifrågasätta det i TV, va?
Nej, men då borde i alla fall någon typ av vanlig sklocka i hans inre ringa.
Och när hon då började...

Men det kanske gjorde det ju.
Det är ju inget som tyder på det.
Han fortsätter ju intervjun.
Såg du matcherna?
Och de har inte haft kontakt på väldigt länge.
Men de har ändå bestämt att...
Det kan inte varit så att ett halvår tidigare så bestämdes det att
vi ska fila på det i rådonshåvsparken.
Det har ju aldrig hänt innan och aldrig hänt efter att någon har filat något lag i Rolis.
Luster du också att de säger om...
Det hände inte.
Planen var att om de kom till final.
Då skulle jag få komma till USA.
Han märker att den här historien, den kan vara ytterst verklig i hennes huvudet.
Ja precis.
Hon börjar med att säga att hon är Niklas...
Och sen ändrar han ju.
Jag undrar om det kan vara Niklas Alexandersson som vill vara med i den truppen.
Mm, hon har flera på gång.
Jag heter Emisa Betitribal.
Och jag är Martin Darlins mamma.
Är det antydde du att det kan vara Niklas Alexandersson mamma?
Ja.
Men hon vill ha...
Hon tyckte att han gjorde det lite sämre ifrån sig, man.
Hon var när du önskat till turneringen.
Hon var skitbesviken.
Vi är sponsor av McDonalds.
Det är donken som jag brukar säga.
Eller donk kan jag ibland säga.
När vi är på vägarna, du och jag.
Ja, jag säger McDonalds.
Jag säger donk.
Och sen så svingar vi av.
Och gör våra beställningar.
En sak som jag har slagit sig av...
Jag vet att du vill prata om franchise-tagarna.
Och du ska få göra det.
Men jag vill bara först säga att...
Det har tagit tid för mig faktiskt.
Att vänja mig vid det nya moderna McDonalds.
För mig har McDonalds alltid varit samma sak.
Man går dit.
Man ställer sig i kön.

Och så bestämmer man sig sin med ny.
Och man betalar och väntar där.
För vår bricka har gått till sitt bord.
Det fanns en motstånd i början till...
Jag antar inte samma sak i USA.
Vad är det du vill komma till egentligen?
Jo, med den här moderniserade upplevelsen.
Att hamburen alltid lagas på beställning.
Ja, det menar du så här.
Och att man blir serverad vid bordet.
Och du vet det här Mccaffé som har...
Du vet riktigt bra kaffe och så där.
Men jag har McDonalds länge varit en vanlig kopp svart kaffe.
Men nu kan man då få...
Varför han som helst?
Ja, de har Mcdelivery också.
Det är väl också en del av den nya McDonalds.
Men med det sagt.
Vad vill du säga om franchise-tagare?
Ni tänkte säga att det är kul att de växer.
De ska öppna de 20 nya restauranger de kommande tre åren i Sverige.
Och det är så smart upplagt, eller hur?
Det här med franchise-tagandet.
Att för att det ska funka bra så behöver det vara en lokal entreprenör
som driver det McDonaldset på den lokala orten.
Och nu så kan då vem som helst bli franchise-tagare.
Om man är liksom en driftig person i området.
De söker gärna kvinnor som ska tillägga.
Just det.
Så om du är på en brinnande entreprenörs skäl
och älskar donken som du och jag tycker.
Så gå in på McDonalds.se för att läsa mer om hur du kan bli franchise-tagare.
Tack McDonalds!
Vi sponsrar Tradera.
Ja, Tradera.
Just det.
Det är ju om man änns berättar vad det är.
Va?
Sverige största cirkulära marknadsplats.
Det är som en cirkel.
Det går runt, runt, runt.
Folk köper och säljer 11 miljoner soldannonser förra året.
Just det.
Och det innebär då att någonting byter ägare på Tradera

var tredje sekund, dygnet runt år efter år.
Det är väl så.
När någonting blir sådär stort, då blir det bara ännu större.
Och nu är det enormt.
Den här marknadsplatsen, den är ju faktiskt helt gigg.
Alltså den är ju helt otrolig på ett sätt.
För att den är så mycket.
Så tänkte jag att du går in på den här fint och fult
som ligger uppe i Bunge på några gånger.
Ja, det är ju massor av grejer, antika saker och konst och böcker och så där.
Men det är inte så att du vänder dig om och så har du en avdelning
som är elgiganten eller mediamarkt.
Ja, så vänder du om och så har du en Gucci-avdelning.
Eller hur?
Allt finns på Tradera.
Tillreducerat pris, uppenbarligen.
Att vad du vill ha, så finns det där.
Och du kan också vara trygg i förvistningen
att var du en köper, så sliter du inte på planeten.
Allting är redan köpt en gång.
Ja, inte bara det.
Om man kan vända på det också.
Om du nu, Alex Schollmann, vänder dig om i ditt rum
och tittar dig omkring, så finns det potentiella köpare
för var och en av varenda penal i hela rummet därute.
Nu är jag ju på ett hotellrum, så det vore ju speciellt...
Det vore fel.
Oetiskt.
Brottsligt.
Men jag förstår vad du menar generellt.
Med det sagt. Tack, Tradera!
Tack!
Vi är sponsor av Emma Madras, och de har tagit fasta på
det faktiskt nästan surrealistiska i att köpa en säng.
Detta är att man traditionellt går i sängtankar.
Man kanske tar sig då till en sängbutik.
Och sen så hittar man en säng, eller en säljare säger
den här är fin, och så sätter man sig i den här sängen.
Ja, man vågar väl knappt lägga sig ner.
Man sätter sig lite på kanten, halv ligger lite,
och så tvingas man säga då, ja, den här tar jag.
Ja, om man får sin säng hem levererad,
och efter ett par nätter så önskar man att man kunde
på något sätt ha fått testa den lite längre

än att bara sitta på den i en halv minut.
Just det.
Det är det som Emma Madras har förstått då.
Ja, men de har ju förstått mer än så, de har också förstått
hur man gör så att sängen reglerar kroppstemperaturen
medan man sover.
Ja, exakt, de är experter på sömn.
De har ju då egna forskningsteam, alltså hälso- och sömnexperter
som då har utvecklat de här produkterna,
som då förändrar hela sätt som man sover på.
Men det som är väl att komma till,
det kan ju vara så att man ändå inte är nöjd.
Man kanske har en speciell rygg eller vad fan som helst.
Då erbjuder Emma, dig som köper, 100 natters prov sömn.
Det var alltså sova i sängen i 100 nätter.
Och på dag 99.
Eller dag 69.
Ja, då har du fri retur och full återbetalning.
De är också bra på det här med rea.
De har nu sommarrea på upp till 60 %.
Och om man använder vår kod så får man 5 % extra utöver det.
Just det.
Och den här koden är då Alex och Sigge i ett ord.
Alex och Sigge i ett ord.
Just det, gå in på Emma.se och läs mer.
Tack, Emma Madras!
Messi eller Ronaldo?
Messi.
Okej.
Messi eller Bapé?
Bapé.
Bapé eller Pelé?
Pelé.
Pelé eller Maradona?
Maradona.
Vad är det här?
Nej men, man landar alltid i Maradona.
Och sen så är det Maradona.
Ja, svarade jag rätt tycker du?
Du stod ju svarade rätt på varenda fråga.
Jag har fått svara på de här frågorna 100 gånger om dagen.
Därför att det är så vi kommunicerar nu.
Jag och Louis.
Jag tror att jag har fått svara på Messi eller Ronaldo säkert.

Jag menar åtminstone 30 gånger per dag.

Ja, det är ju faktiskt helt otroligt nu när du säger det.

Alltså att jag också har fått lyssna på de här grejerna.

Jag pratade ju då om 15 år.

Och då menar jag alltså samtals med ännu mer intrikata.

Man sitter på verandan på Gotland.

Och så hör man hur min yngsta son Hans Kristine pratar om.

Alltså, Bayern är så jävla besvikna på att göra en sån, tror jag.

Alltså olika teorier om olika värvningar och anfallstrategier.

Ja men, men du är okej med för dig i de här ljuden främmande.

Eller, för jag tänker att du var väl barn en gång.

Du följde väl VM Slavis som jag.

Jag har aldrig pratat så där strategi nördigt om fotboll.

Det är klart att man har önskat ibland att de skulle ha en tillstimelse av engagemang i något annat ämne.

Ja, jag vet.

För det är något otroligt kunskap och det är något otroligt intelligens, kan man säga, i hur de analyserar de här spelarna.

Ja.

Och ändå så är 99,99% av resten av verkligheten utanför dörren helt okänd för dem.

Jag vet.

Men det här kan de allt om.

Och det får man ändå ha aktien för och jag minns ju också min egen barndom.

När jag var, jag var ju de.

Jag var ju Louis när jag var i Hansålder.

Fast kanske ändå inte riktigt för han är så uppkopplad.

Så att han vet ju saker om fotboll, nyheter om fotboll snabbare än vad jag får höra dem.

Som igår till exempel.

Så kommer han inspringande till mig när jag sitter och skriver och skriker att Neymar är klar för Saudiarabien.

Och jag visste inte så om det.

Men så var det ju.

Han skrev på ett miljardkontrakt och Louis satte sig och grät i den fotölj.

Därför att han hade alltid hoppas på att Neymar skulle till USA och göra sällskap med Messi.

I Miami.

I Miami.

Och vi pratade om fotboll hela tiden.

Jag har ju inte haft det i förut i mitt liv.

Det är ju faktiskt otroligt.

Fan vad det är kul att ha ett barn som intresserar sig för en sport som jag har intresserat mig för så mycket.

Jag har lagt ner så många timmar.

Och nu är det de timmarna som göllar ner i barn.

De har inte varit helt i onöden liksom.

Och störst av alla är de maradona för honom.
Vilket jag tycker är så jävla sjukt.
Han har ju aldrig sett maradonas spela.
Han har ju inte varit dinärheten av aktiv.
Maradona dog väl innan Louis föddes tror jag.
Nej.
Eller inte så.
2019.
Ja han dog 2020 då rätt.
Och vi ska titta på klipp på YouTube tillsammans på Maradona.
Och hans favoritklipp är inte ett klipp när Maradona spelar fotboll.
Det är ett klipp där Maradona varmar upp på innerplan inför en match.
Inför en semifinal i UEFA Cup 1988 tror jag.
Mot Bayern München.
Jag skickar det klippet.
Han går runt på innerplan i tajta korta vita shorts och en överdragsjacka.
Där det står Mars stort på magen.
Och han trixar med bollen.
Fan vad snyggare.
Ja det tror jag.
Han är så grassigös.
Och jävlar i helvete.
Han är androgyn också på något sätt.
Ja det är han.
Men du måste beskriva vad du ser.
Ja alltså på uppvärmningen så dansar han med bollen.
Jag blir tårig alltså.
Ja jag vet det också.
Åh herregud.
Det här är lite som att se Get Back.
Att se Beatles.
Ja men det är ju särskilt svag.
Man skulle kunna titta på det här klippet.
Jag har aldrig sett han så bra men har du göra med till uppvärmning också.
Att han är totalt avslappnad.
Det finns inga nervor i vägen.
Ja så att han inte är så knyptigt.
Han är viktlös liksom.
Stutsar omkring.
Men han dansar också ganska femenint medan han håller på med bollen.
Vilket gör det ännu mer rörande på en sätt.
Men det är ju...
Oj.
Nu göcker han på häftorna och håller på.

Jag vet det men du har rätt Get.
Han är väldigt femenint.
Och sen så tar han ett tag i bollen igen.
Och sen så börjar han gå upp på axlarna.
Han lägger den på pannan.
Så att den får ligga där.
Och sen så boller han den mellan vänstra och högre axel fram och tillbaka.
Det gör han.
Upp i luften och...
Det är så jävla effortless.
Han har inte en svettrupp i pannan.
Det är för att han behöver inte använda musklarna nästan.
Nej.
Verkligen.
Det är så synd att de som lyssnar inte kan titta på det.
Men sök Maradona Warm Up på YouTube så hittar ni det.
Vi kan väl också be Fredrik att lägga ut det på vår Facebook sida.
Den heter Alex Osiges podcast.
Som sköts av Fredrik Andersson.
Som han gör med en finness.
Och det älskade Fredrik.
Verkligen.
Ja men det är som helst.
Han har nu i alla fall börjat skolan.
Och fått kompisar.
Och i skolan så frågar de andra.
Messi eller Ronaldo.
Pelleel Maradona.
Och de landar då.
Louis och Louis nya kompis i ett Maradona är bäst.
Det är både två överens om.
Och den här pojken då.
Louis kommer hem och berättar att pojken har berättat en historia.
Om Maradona.
Som han försöker åt det för mig då.
Alltså Louis berättar för mig.
En Maradona-anektåt.
Det handlar om att Maradona tydligen har stått mitt på plan.
Och sparkat bollen allt han kan rakt upp i luften.
Och sen när den landat direkt på hans fot.
Och då har han direkt sparkat den rakt upp igen.
Allt han kan.
Och så har han gjort det där om och om igen.
Och Louis vill då se det här klippet.

Han vill se Maradona göra det här.
Det vill jag också.
Och jag söker då på Youtube.
Maradona kicks boll up in the air.
Over and over again.
Alltså söker jag.
Men det hittar jag inte.
Men däremot hittar jag då någon som har sett det hända.
Gary Linniker.
Vad har vi på Gary Linniker?
Alltså Englands stora skärna på 80-talet.
Ja.
Som var på plan under VM86-matchen.
Som avgjordes av Maradona.
Dels av Guts hand.
Och sen sådär det här otroliga solomålet.
Och dagen när det står klart att Maradona har dött.
För tre år sedan.
Så blir Gary Linniker intervjuad i en tv-studio.
Och då berättar han den här historien.
Om när han spelade en match med Maradona.
I en vänskapsmatch på Wembley.
Och alla världskärner i världen.
Det fanns på plats.
Alla blev till teknik till välgörande ännu mål.
Och hur alla då världskärner Gary Linniker inräknade.
Satt i ångklarningsrummet.
Och bara var liksom helt starstruck.
För själva grund.
Det börjar med att Gary Linniker berättar då.
Hur alla skärner då.
Sitter och tittar på hur Maradona i ångklarningsrummet.
Gör en boll av två fotbollstrumpor.
Och kickar den i luften.
Under fem minuter.
Sittande.
Men den historien kan ju inte bekräftas.
För att det var ju väldigt få personer i rummet.
Men sen berättar han då.
Och det här är då anekdoten.
Jag känner igen den från Louis.
Det är då när under uppvärmen igen.
Så börjar då Maradona kicka.
Jånglera med en boll.

Och gå långsamt mot mitt cirkeln.
Och där gör han då det här.
Och det här är då Gary Linniker berättelse.
Han jugglade bollen hela vägen till centerserker.
Och då gick han till centerserker och jugglade den.
Och då gick han...
BANG!
Och han vaktade den så långt som han kanske kunde.
Och han vänt.
Och han gick...
BANG!
Och han gjorde den igen.
Och han gjorde den 13 gånger.
Och det mest han gjorde var att åka tre gånger till den.
Och alla var sitta där och gå in...
Omg, det är så.
Som jag var där.
Det är så.
Det är så.
Och jag remerar på att traina den nästa dag i Barcelona.
Och vi försökte det.
Och det bästa han gjorde var tre.
Och jag har aldrig sett någon som har en sån här liten effekt med fotboll.
Fint.
Verkligen.
Jag tänker på när Mozart i Amadeus filmen förnedrar Salieri.
Ja, just det.
När han ska herma olika kompositörer.
Är det det?
Ja, den är kul också.
Men jag tänkte framför allt på när Salieri har skrivit en välkomst serenad till Mozart.
Och Mozart ska gå därifrån och så säger Salieri.
Ska du inte ha mer i välkomst serenaden och ge honom notpappret?
Och Mozart säger, jag behöver inte pappret.
Jag kan redan hela utan till.
Och kungen säger, bevisar det.
Och Mozart sätter sig ner vid pianot.
Spelar den.
Och blir lite eftertänksam med denna spelare.
Och frågar, ska man inte ändra lite i den?
Borde det inte bra om den blev så här?
Och sen skapar den ett mest verk av Salieri's utgångsverk.
Måste det inte se imponerad här?
Nej.

Det resten är bara det samme, är det inte?

Det gör inte riktigt bra, är det?

Ska du försöka?

Ska det inte vara lite mer?

Eller det här?

Det här?

Ja.

Det här?

Vad tycker du?

Det har varit en härlig sommar med fotboll och samlarkort.

Titta på maradona-klipp.

Det har varit den bästa sommaren i mitt liv.

Oj.

Den bästa sommaren i ditt liv?

Nej, men jag vet inte.

Det är det bästa sommaren på 35 år.

Det är väl också någonting när man vet att det är sista barnet?

Där vet jag någonting med det.

Det är så jävla hemskt.

Nån gång i våras, eftersom Louis har ett rum som man aldrig använder.

Han har alltid sovat i vår säng.

Tänkt bara att han, innan skolan, måste ända sova i sin egen säng.

En dag i våras sa jag till Louis, nu ska du sova i ditt rum.

Och det vill han inte.

Men jag sa att du måste göra det.

Jag lägger med dig och så läser vi en bok och så ligger jag kvar tills du somnar.

Och så gick han med på det.

Vi gick in i hans rum och så läste jag en bok.

Och sen sa jag, nu är du dags att sova.

Och så sa han, men du kommer gå ifrån sen.

Nej, men jag ligger kvar här.

Men han var jätterolig och sen så började han gråta.

Han ville verkligen inte sova i sin säng.

Och irriterade och sa, okej, då får du sova i vår säng fortsatt.

Och så har han gjort det sen dess.

Och jag har liksom under sommaren nu och också när vi kom hem varit rädd för att...

Nu vill jag bara ha kvar under min sängen för alltid.

Ja, och sen då i, när var det nu, dagen för det första skollagen.

Då sa han, nu är vi sova i min egen säng.

Och det var ju ett fruktansvärt hälsst.

Det var inte det jag vill säga, men apropå det här med att det är sista gången.

Det är sista gången som vi har en liten barn som sover i sängen.

Och det är sista gången som vi tar ett barn till skolan.

Ett nervöst barn som vars hjärta slår för att han eller hon är nervös för det första skollagen.

Det är allting som man gör i sista gången på ett sätt som är nästan otärligt.
Intressant.

Du har väl känt samma sak med väl för några år sedan.

Men på väg till skolan första dagen så lyssnar vi på en låt
som Louis har blivit besatt av, som handlar om sinnedinsidan.

Du vet kanske vem det är.

Alltså en fransk fotbollsspelare som var stor för 15 år sedan.

Ja, verkligen. Och det är otroligt att han ens vet vem sinnedinsidan är.

Det är för sjukt.

Jag visste inte vem Beckenbauer var när jag var tio år.

Men den här låten är på repeat i bilen på väg till skolan.

Och den är ju så jävla effektiv.

Den går ut på att en röst nämner de stora spelarna.

Och alla är ju otroliga.

Men ingen är då som sidan.

Det är sådär som hela poängen.

Du vet vem det är.

Superstar.

Ja, men det är ju så.

Det är ju för sjukt att Louis då kan alla de här namnen.

En väg rakt in i hans hjärta är genom fotbollen.

Han vill då simmas med klipp på sedan.

Och han vet ju inte allt.

Jag berättar för honom om VM-fanalen mot Italien.

När han skallade en motspelare?

Ja, precis.

Och jag säger till honom, det här är hans sista match.

Det är hans stora framträdande.

Han ska nu kröna hela sin enorma karriär med VM-guld.

Och han är bäst på plan.

Han är världens största fotbollsspelare.

Och i slutet av matchen så är det fortfarande lika.

Och den italienska spelaren Matti Ratzzi går fram och viskar någonting till sedan.

Någonting hemskt om han syster.

Och vi vet ju vad sedan gör då.

Louis bara, han är så fast.

Han bara vad?

Och så går han in på YouTube och så visar jag klippet.

Louis, hans ögon håller på att hoppa ut ur ögonhållandet.

Det är helt otroligt.

Ja, vilken sommar.

Det var fotbollens tecken.

Det var så fint.

Vi spelade och pratade om emaradona.

Då kom då vi i östen och arbetade.
Och det är ju så.
Man måste byta ut shortsen mot longbyxor.
Och jag hade varit ledig från dagens nyheter.
Och jag var tvungen att börja med DN-krönikerna.
Och när Louis var borta i skolan så skrev jag då en text om,
jag skrev en kröniker om Lena Andersson, läste du den?
Nej.
Du har missat debatten om Lena Andersson.
Nej, jag har sett rubriker.
Eller jag såg på Twitter om att hon ifrågasätter klimatkrisen.
Ja, hon har en dagbok i svenska dagbladet.
Hon berättar om sommaren.
Hon gör nedslag i sin sommar.
Hon noterar då att hon har fått en nedslag i sin sommar.
Och hon noterar då att medierna skriver jättemycket om att det är jättevarmt i Europa.
Men hon tycker att det är jättekallt i Sverige.
Inte knappt en dag över 20 grader.
Så då åker hon till Sicilien.
Och där har medierna sagt att det ska vara 48 grader och chaos.
Men hon säger ju att inte alls så varmt här.
Och hotellpersonalen kallar det här för en normal sommar.
Det man kan säga då är det som jag skrev i min text om henne.
Alltså bara för att hon råkade befinna sig på den plats på Sicilien som inte brann ner.
Och på under en vecka där det inte var jättevarmt.
Så betyder inte det att det var ett extrem hetta i Europa.
Men hon brukar inte vara så där anekdotisk.
Hon är väl ganska empiriskt lagd i regel.
Ja precis. Så det var därför det här var så otroligt förvånande då.
Och jag skrev en text om det.
Och då brakade väl helvet ett låst.
Alltså det är faktiskt det undligaste.
Att till och med klimatfrågan är en mänsterhögifråga.
Det är ju så jävla äckligt alltså.
Att vara oroad för klimatet i en mänster och sikt.
Och att tänka att det inte är så farligt trots allt.
Det är en högre och sikt.
Det är ju faktiskt...
Det är samma sak i USA ju.
Jag vet. Det är väl samma sak precis i hela väst.
Så det som händer då efter min text är att massor av andra kunderkörer hoppar på mig.
Ibland är det att råla på Maria Martinsson.
Du vet. Den konservativa filosofen.
Nu så skriver han då...

Är det viken är att Scholmann missförstår med flit om klimatet.
Och han skriver då...

Tydligast idén där Alex Scholmann i ett långt medvetet missförstånd gissade att Lena inte förstår skillnaden mellan vädre och klimat.

Att just hon, varska utgångspunkt är begreppsanalyse skulle göra ett så banalt misstag som att missta väder för klimat.

Är lika sannolikt som att Alex Scholmann skulle förväxla influencer med personligt varumärke.

Och det han vill säga är att det finns inget värde runt mig, annat än att jag är en influencer

och att jag tänker på mitt personliga varumärke.

Det finns inget annat av värde med mig.

Och min redaktör på DN hörs han av sig och säger

och säger att det kommer en text i DN.

Jörgen Hutfält som är chefredaktör på Högurtidningen kvartal samma tidning som...

Lappolappin.

Ja, just det. Anklagade mig för att ta ljugit.

Eller fiffrat med sanningen i Brändalabinabrev.

Kommer att skriva en kronika i DN som handlar om mig.

Och eftersom jag jobbar på DN så vill de skicka den till mig

i förra berg så att jag är förberedd på detta påhopp.

Och jag får gå då vad den handlar om.

Och då förklarar de att...

Det man kan handla om att jag läser henne illvilligt

och att jag läser en annan som är illvilligt

och att andra som försöker bara nyansera den här

upptrissade nyhetsbevakningen av klimatet.

Ja, men skitsamma.

Jag står inte ut helt enkelt.

Det som att vi nu ska diskutera om hur det är

där vi har en klimatkris eller inte.

Det är ju galenskap.

Det är oerhört.

Du känner att sommaren är över.

Ja, att det är den.

Och det är det här som vi nu pratar om.

Det är en annorlunda rätt att kritisera medier

för att de i hennes tycke överreporterar om klimatkrisen.

Det är långt ifrån när du sätter och kollar

maradona-klippet på Gotland.

Ja.

Det är en metanivå som är otroligt svår att hantera för mig.

Jag skämde sig med att det var en del av den.

Den ger ju ingenting.
Och jag känner bara...
Det här går inte.
Det är verkligen att fortsätta så här.
I höst.
Jag mår så otroligt dåligt över det.
Jag mår personligen inget bra
av att vara i det här.
Varför håller jag på med det här?
Varför håller du på med det?
Eller varför har du hållit på med det tidigare?
Antagligen för att jag kan det.
Jag är väl bra på att hitta ett ämne
och skriva en krönika som rör upp
och som fångar läsare
och som skapar uppmärksamhet.
Men har det varit kul någonsin?
För mig har det alltid låtit som en mardram.
Det har aldrig varit kul.
Aldrig någonsin.
Men nu står jag på tröskeln till
att det börjar kännas som att det här är inte...
Det är direkt oerhört så samt för mig.
Jag kan inte längre delta i det.
Och jag håller på då...
Jag måste gå in på Twitter
och på nyhetssajten.
För att hitta ämnen till nästa krönika
så hittar jag också ännu mer prat
om den här texten som jag har skrivit
och se hur den vrids till den
högre och vänsterfråga.
Det blir till slut outvärdigt.
Och på eftermiddagen så kommer Lo i hem.
Ronaldo eller Messi?
Du vet att det är så jävla härligt.
Och då så...
Han kommer hem ett första dagen.
Om jag kommer så ska jag få se.
För jag har då glömt...
Eller helt missat att visa honom
klippet från WM86.
Inte godshandmålet utan det riktiga målet.
Det som man gör för en halva plan.

Alltså dribblingen?

Dribblingen.

Jag säger till honom...

Du måste lyssna på kommentatorerna.

Det här är argentinsk TV.

Det är så här Argentinas, Arne Hegerfors,

återger när Maradona gör det

det mest klassiska målet i världsstorgen.

Och han sitter där med glans i blick.

Och när han har tittat på det en gång

då säger han, jag vill se det igen.

Har du läst boken om Yang Yu som kom förra veckan?

Nej, nej, vänta här nu.

Varför han?

Det är exakt.

Fan, jag gör inte ens...

Nej.

Jag läste om den i handen.

Ja.

Den heter då Riks Filisten.

Ja.

Och är...

Det är den andra kritiska boken
om Yang Yu på...

Jag vet inte...

Det är den andra kritiska boken
om Yang Yu på...

Jag vet inte, sju år.

Bara.

Den förra kom ju...

Jag vet inte, var det 2015 typ?

Ja, Paul Frigges.

Paul Frigges, som hette

Yu utifrån.

Jaha, är det den så?

Den där skandalboken?

Den drogs ju in och gavs ut igen
på annat förlag.

Jaha.

Nej, men jag tror inte den gavs ut alls.

Jag trodde den blev indragen direkt
och sen att den inte kom ut igen.

Nej, den gavs ut först,
och sen så drogs den in

och sen så redigerades den om
och gavs ut igen.
Och då hette den
Yu utifrån, tror jag.
Okej.
Och när den gavs ut igen så
då hade han lagt till ett nyskrivet kapitel.
Gil Yutinen
hette det kapitlet
där han pratade om varför boken stoppades.
Men den tror jag ingen läste det,
för att han förnedade sig ut
något så totalt av Yu i TV.
Minns du det?
Nej, jag kommer aldrig glömma det.
Aldrig.
Ja, byxorna drogs ju ner, så att säga.
Haha.
John Gio åkte hem tidigare
från någon semester.
Så han kom in brun bränd i studion.
Just det.
Ja, det var ju liksom ganska förrödande
därför att hela Paul Frigius case
byggde på att Gio hade slärvat med fakta
och så lyckades då Gio i
direktsändning i godmorgon Sverige
visa att Paul Frigius hade slärvat
med fakta i sin bok.
Det var väl två saker som framförallt
var två anklagelsepunkter
som var väldigt skadliga för Gio
och vad sannade. Första var väl
att han hade blivit religiös
från den här skolan.
Det påstod Paul Frigius, ja.
Ja, och Gio påstod ju att han hade
gått ut med toppbetyg.
Just då han plockade fram
betyget i studion.
Vi kan väl kolla på det?
Det är alltså
otroligt att den här historien
som du framför,

den har funnits på nätet i flera år.
Och det trodde jag inte
annars behövde ta på allvar.
Och det är nog bevis för att han har fel?
Ska jag få titta på det här sluttbetyget?
Observera särskilt tre stora an
som kan vara av intresset i sammanhang.
Ordning uppförande och biologi.
Det är så här superkälla över,
vilket jag har i detta fondan.
Det är vårt terminen 60, då jag skulle
ha blivit religiad ännu inte.
Hanna, du ser upp det därför.
Det är för tungt.
Men jag har också ett litet och jag
vet inte vad det är för den lärare.
Jag vet inte om du minns hans norman.
Ska det nåt, någonting
trumför ett avgångsbetyg?
Ja, men han farmlar i mörk i det här.
Jo, det hade honom inte i undervisning.
Men du var en lärare på skola som hette så.
Hanna har skrivit
den här rediörelsen
om
just den här incidenten.
Här står det
att han var tvungen
att åka hem
från rökningen.
Sen är det möjligt att du kom tillbaka.
Nej, det går inte att
prata bort det där betyget.
Det hade tänkt så enkelt att det hade varit.
Du har en fruktansvärd.
Fruktansvärd.
Och så frågar du inte.
Hade vi sett ett termans med,
hade det lite efter besvärdet där betyget
fram och du hade sluppit att sitta
och försvara en omöjlig sak.
Jag förstår inte hur man som journalist
kan avstå från att ställa
de avgörande frågorna.

Det är helt
det är så ofattbart
att man har fått att det där finns.
Alltså, vilken jävla scen.
Vilken mardröm.
Men det är ju precis så.
Han har det här dokumentet.
Friggis.
Och han har Indice, han har
tre olika källor som säger att
Gio blev religiös.
Men det som
Gio säger, för Gio är alltid
lättare på att ta på.
Han sträller alltid upp.
Så han skulle bara kunna ringa och säga
jag har massor med dokument här
som säger att du inte har något
avgångsbetyg. Och då hade
jag ju kunnat visa upp det.
Ja, men dessutom, det skummar
mig hela den där boken.
Pol Friggis bok var ju, alltså hela hans
Gio, det handlade ju
inte om Gios
yrkesinsatsomjournalist.
Alltså, du förstår det.
Det var inte så här, du har ljugit
du gör i beövslöjandet.
Eller du gör i en krönika.
Mm.
Utan det här handlade ju om saker
han har sagt i intervjuer om sin barndom.
Och det är ju inte, liksom
det måste ju vara tillåtet
att man kan glömma.
Man kan till och med ljuga för sig själv.
Alltså, det är ju inte, även om han hade haft
rätt men är, så räcker inte det som
underlar för att berätta att Gio
är en person utan rent mjöljpåsen.
Hur som helst då, den nya
boken, Ola Holmgrens bok, den
gör inte ansvar på att ifrågasätta

Gio som
sanning säger det.
Utan den handlar om
hans stil, alltså hans sätt
att skriva.
Har någon som författar, alltså stillist.
För han är då litteraturprofessor
Ola Holmgren.
Och han menar att Gio
är liksom den ultimata symbolen
för att litteraturen
i Sverige är i förfall.
Mm.
Därför att Gio skriver konkret
alltså att han egentligen är journalist
som låtsas författare.
Alltså att han egentligen skriver journalistik för teckt
som romaner.
Och Holmgren menar då att
det här är ett problem inte bara för Gio utan
ett allmänt problem i svensk bokutgivning
i nya romaner.
Och kan kalla då skagen för journalism.
Mm.
Litteratur som låtsas vara litteratur.
Men som inte är eftersom det inte finns någon undertext.
Mm.
Alltså han menar att den enda bra romanen
som Gio har skrivit egentligen är
som är bra är onskan.
Det är för att John Gio där
menar Holmgren alltså.
Gör sig ut i någonting mera osäkert.
Eftersom Gio där
om jag tolkar Holmgren rätt.
Kanske inte riktigt själv har koll på vad det där
traumat har skadat i honom.
Så Gio kan liksom inte
sakligt rapportera om det.
Mm.
Eftersom han måste skriva ett lustbord på pappan.
Mm.
Han måste skriva om hur han förnedrade klasskamraterna
och så där.

Vilket blir en bra roman för då omskriver han
det som händer till någonting suggestift.

Men jävla passion.

Och så blir det riktigt smärta då.

Mm.

Och han måste skriva på Holmgren som på frigis.

För han

vidhåller ju att det där är en

att onskan är en memor rakt av.

Och att han har full koll på de här ärren.

Mm.

Däremot så tycker han ju inte att andra

borde skriva om sina familjer.

Det vet ju du

om någon.

Mm.

Det märktes ju Lund

när han

plötsligt attackade dig

Vem då?

Gio.

Du har varit och fladdrat när i Lund.

Ja, jag var nere i Lund

och blev intervjuad

med Vikinson och Gio.

Just det.

Ja.

Det var spännande när han plötsligt

kom in på det här med vad man får

skriva inte om sin släkt.

Är det här så är det också bra.

Hur står du?

Ja.

Kan det stämma?

Ja, kanske.

Vad handlar det om?

Men nu kommer det plötsligt

från ingenstans så vänder

Gio mot dig.

Kan det stämma?

Ja, kanske.

Jag skulle aldrig kunna skriva så där.

Kan man vara fullständigt jävla

ärlig då dödar man ju allting

omkring sig.
Och skapar bara finskap och gråt
och tandagnisland.
Så har man ju då förskatt på något sätt
hur man skriver.
Det är ju ett dilemma som inte går att lösa.
Gio menar att det är en
omöjlig uppgift.
Ja, det han säger, vad jag förstår,
det är att han tycker inte att det
skulle vara värt det.
Att skriva totalt transparent
skulle ge honom så många finder
att han inte skulle kunna leva sitt liv.
Just det, det är ett omöjligt dilemma
att läsa. Skriv man för ärligt.
Så blir folk lästna.
Ska man göra någonting oetiskt?
Därför att
pretensionen
i den typen av
memoir är ju
absolut ärlighet.
Och skulle man
mot förmodan lyckas med
att skriva absolut sant
så kommer man att
såra så många människor
i sin omgivning.
Framför allt de som står där närmast
som man vet mest om, som man absolut inte vill
såra.
Att det vore ojutvärdligt.
Och då kan man
ovanpå det ställa
en mer avgörande fråga
än den här teknisk moraliska.
Vad är det för mening med den sortens
litteratur?
Återgivanden av just
den här familjens lidanden
ska vara ett väldigt eventyligt
familj, i så fall
att det skulle ha någon historisk betydelse.

Men det är en väldigt konstgjord
typ
konstgjord litterär
changer.
Där är det ett krav, alltså är så enormt
att det inte går att uppfylla och uppfylla
man det, så ställer man till katastrof.
Har du frågat Alex
vad syftet är och varför han?
Nej men ja, Alex är inte helt ärlig.
Det är omöjligt nämligen att vara där.
Utan han går lite för långt i bland så där
snoddar på sanningen.
Och det är en
Det är den kända smitvägen.
Men Alex
hur känner du att du får höra det här?
Jag håller helt hållet med.
Det är svårt och
jag tror att det är en jättebra poäng
som Jan har.
Du ligger ganska snabbt där.
Ja, det jag ju.
Men jag undrar vad ska jag sagt annars då
så vad han säger, att jag
tar smitvägen.
Att jag inte är helt hållet uppriktig.
Men det är ju sant, han har ju rätt.
Det är ju inte.
Alltså, man skulle vilja fråga honom
varför det var okej att han skulle ånska ändå.
Ja, för han fick
originaliserade vändare. Han gjorde väl den till en roman
det kan man inte säga så.
Men han sa ju att dilemmat var omöjligt.
Man kan inte, man får
inte göra
sin släkthistoria till en fiktiv historia.
Eller?
Så tolkar jag det.
Det kan man inte göra mot sin familj.
Men man kan heller inte vara ärlig för då sårar man folk.
Vad är det du har gjort som inte han har gjort?
Nej, det fattar inte riktigt jag heller.

Vi har gjort samma sak då.
Jag tyckte att det var
en spännande diskussion.
Ni pratade också om, eller du berättade där
att du har funderat på att skriva fiktivt.
Men att det har varit svårt
för att valmöjligheterna blir för många.
För några år sedan så
skrev du en bok som
du började skriva på samma sätt som du
tog Dan Hamilton
på 80-talet.
Du skrev för några år sedan en bok som har helt off
ditt vanliga liv, och det var en polishistoria
alltihop. Vi hade luncher, du berättade
om det här, och det var någon modfall som skulle lösa
någonting. Och du var så frustrerad
för jag skulle bara hitta på alltihopa.
Och att det var en sån tröskel
för dig. Enorm.
Ja, verkligen.
Det var så mycket valmöjligheter.
När jag skriver om mitt liv eller
saker som hänt i mitt liv, då är det ju ett trångt
där. Det finns en verklighet som man måste
förhålla sig till.
När jag skriver fiktivt, då blir valmöjligheter
enormt stora.
Och då blev det en knäpp av det
och kunde inte skriva.
Varför tvingas jag lyssna på det här?
Nej, för att jag och du
vi har ju en gemensam utmaning
som skribenter.
Ola Holmgren skulle säga att det är ett skydd
och att alla som skriver själv biografiskt
så mår det du och jag gjort ju.
Att det är liksom en lägre
stående litteratur.
Det är ju Holmgren stora anklagels egentligen
med svensk litteratur och jo.
Att den inte vågar vara suggestiv.
Medan jo tycker precis tvärtom,
han menar att problemet med svensk

litteratur är att den är för suggestiv.
Här kommer ett sista klipp från
er samtal.
Där jo menar att otydlighet är
fånigt.
Han berättade om när han var ung, hur larvigt
det var av honom
att i början av sin karriär
skriva suggestivt.
Då var jag helt inställd på
att bli en fint författare
alltså en sån som inte har läsare.
Så att
jag inriktade mig då på
att skriva så konstnärligt
att det blev
obegripligt eftersom det är en
garanti för att
undvika läsare.
Och blev väldigt duktig
på att imitera Claude
Simone, Lucileus Jo och sånt där
som man då härmade.
Sen kommer 68
och då
inträffar ett val.
Ska allt
det man skriver
nå så många läsare som
möjligt
för det första. För det andra
ska det vara klart och begripligt
som vatten och handlar om
väsentliga ting. Alltså precis tvärtemot
för en ny litteratur.
Alltså han menar ju här, det här är
ju en käpp häst för honom, att när någon
är vag
så är det för att författaren poserar.
Författaren har inte något att säga
för då skulle författaren vara tydlig.
Och det är ju liksom ändå
det är ju otroligt att han säger det.
Alltså jag tänker att

jag vet inte
jag kommer vara när jag är 80.
Men det är ju, man kanske kommer
bära på sår själv. Det är väl någon slags
iska i honom gissa att han inte har blivit
någon som blivit för en
möjligen nu på sista 2-3 åren.
Han har aldrig blivit riktigt respekterad
av kulturvärlden, som seriöser fattar det.
Men det är väl just därför han säger så här.
Men det är ändå märkligt,
han är ju ändå
han är väl en beläst person, han måste
ha känt pirret.
När man inte vet vad en dikt riktigt
handlar om. Eller vad en tavla
riktigt handlar om. Men att
någonting börjar röra på sig igen.
Det tror jag också. Men det här är ju
en talets punkt. Alltså det här
jag har hört honom säga det här,
den här orden 15 gånger
förut. Alltså suggestion
är larv. Ja, och att han
ville vad det är förut, men sen så
kom han till sina
sinnesbruk och förstod att det
är inte det han vill göra eller bör
göra. Det är ju ett sätt för honom
att också förklara
att han är inte
intresserad. Den fin kultur som
aldrig har velat ha honom, han är inte
intresserad av att vi omför något av den heller.
Men han menar att det är någon slags
kollektiv
för ljugendhet.
Att både läsarna
intallar sig själva. Det här
säger någonting. Och författarna fortsätter
prångla ut böcker
som inte säger någonting. Men lossas att
de säger någonting. Jag tänkte på
det här när jag såg facebookgruppen

Things That Look Like Faces.
Är du med den?
Nej. Jag frågar
som den har 300.000
eller 310.000
medlemmar. Som då ser
mönster i naturen
och i målen och i
färden. Använder du facebook?
Nästan aldrig. Nej, väldigt lite.
Site förslår ju då
olika grupper som jag borde vara
intresserad av hela tiden.
Så där håller väl alla sociala medier tjänster på
ju att jag borde
gå med i David Bowie grupper. Får jag
ganska ofta. Det är för att någon som har min smak
kring omvärlden eller mina intressen
borde gilla David Bowie.
Och så vidare.
I går fick jag förslaget att gå med
i gruppen Things That Look Like Faces.
saker som ser ut
som ansikten.
Eftersom gissar jag
att jag är med i en del porträttgrupper
alltså facebookgrupper om konstporträtt.
Men den här gruppen
går ut på att folk lägger upp bilder.
De ser saker på stan
i naturen. I ett mål kanske.
Som kan tolkas
som ett ansikte.
Och jag tänkte
först att det där
det finns ingenting mindre intressant.
Alltså
någon som på en rostad brödmacka
ser en bränd skugga som liknande Donald Trump.
Ja, det är inte
det här som
det här skedin håll på med
hjärtan som man hittade i naturen
olika formationer, hjärtformationer.

Ja, men hon tog ju steget ännu längre.
Hon menade ju att det var universeen som sände signaler till henne.
Exakt. Det här tror jag handlar mer om att folk ser farmer och det är lite roligt.
Men jag gick i alla fall in på gruppen och upptäckte snart att det var väldigt svårt att sluta titta.
Du kan gå in själv här.
Jag skickade länken där.
Okej, jag är inne nu.
Här ser jag inte vad det är i ansiktet. Det är två flickor.
Kisa.
Ja, hon har en bebis i magen.
Nej.
Tröjan bildade ett ansikte.
Va?
Jag ska kisa.
Vänster fick han.
Ja.
Nej, jag ser inte det.
Men jag förklarar mig.
Det tog ett tag för mig också.
Okej, med sågla sögor nästan.
Det är snettansikte.
Ja, exakt.
Det är liksom ett pussel.
Nu när man ser den så kommer man inte undan.
Exakt, kolla på några till där.
Jävlar, det här var ju kul.
Vadå?
Ja, med Miley Cyrus knän ser det ut som ett ansikte.
Fan, vad läskigt.
Tillsom ett barnansikte.
Ja, och liksom badskum där man ser kristus på korset.
Men det jag upptäckte med Facebook-sidan, det är ju inte.
Det roliga här är ju inte att man ser att badkorsskummet ser ut som kristus på korset.

Utan hur det känns
när man hittar det.
När man letar efter att du hittar det.
Alltså, vad fan är det här, undrar man
som du är på nu?
Och sen ser man korset.
Och törnerna på huvudet och allting.
Och hjärnan gör ett hopp.
Alltså, jag förstår att det kanske är självklarigheter.
Men det är ändå så här
med tanke på den här diskussionen kring Young John nu.
Det är ju ändå så här.
Det är de bästa romanerna
när man känner att på ytan är det skum.
Men man känner att det finns
någonting här.
Och någon slags sanning börjar ta form.
Det är ju det här som Ola Harmgren inne på
i sin bok om
Young Jo.
Han pratar bland annat om Katharina Frostensonsböcker
K och F.
Där hon berättar suggestivt
och mystiskt om hur det är
att älska kulturprofilen.
Och hon gör ju det
drömskt nästan.
Har du läst dem? Ja, eller jag läst den första.
Ja.
Hon suggererar ju fram en känsla där.
Så man kanske inte vill hamna i.
Men man förstår att hon älskar honom så mycket
att även om han är skyldig så älskar honom.
Det skulle vara svårt
att skriva en sån bok
utan att göra det med sugition tror jag.
Man kan liksom
man kan föreställa sig när man läser.
Man kan tänka om ens barn
hade begått ett sånt brott.
Och kanske man också hade varit
mer personlig på något sätt.
Men genom att hon aldrig blir konkret då
hon svävar hela tiden

och orden flyter så kan
någonting öppnas liksom.
Och det här är ju det som Young Jo
är så irriterad på. Han menar ju att
det där bara är badskum.
Han menar ju så här, om du vill visa
upp Kristus så håll upp
ett crucifix för fan.
Framför kameran.
Och är det liksom
jag känner ju mig nästan utsliten
av
att söka den här balansen.
Det är ju faktiskt, det är så fruktansvärt
svårt ju
att suggerera fram en underström
med bilder.
Men är du i filmen eller menar du
den här boken du skriver?
Ja, både filmen och romanen.
Att suggerera fram en underström
under text.
Jag vet inte ens om jag har lyckats.
Jag vet bara att det är så svårt.
Jo säger ju nästan hånfullt att
han menar ju att det är svårare
att skriva tydligt.
Men det svåraste
är väl att hitta den där balansen
där skummet precis tar form
och sen upplöses igen.
Alltså det är tydligt slash, otydligt.
Eller svåraste, svåraste
det är bara där tror jag
som man kan komma nära den stora gotan.
Man ska flöta lite
med religiösa termen här.
Men kolla bara på Tranström
en idol.
Eller min också. Hans vaga konturer
som ändå är så pass konkreta
att han kommer nära gotan.
Jag tänker ofta på Lana Del Rey
som en förebildare också.

Har du lyssnat någonting på henne?
Ja, jag har lyssnat hela sommaren
på den här låten om
där hon sjunger att hon är
minst en gång när hon bara
ser vid tris.
Det skojar.
Nej, det är kärlig, galen i den.
Ja, exakt, exakt.
Fan, vad kul, det är nog min favoritlåt
med henne. Den är ju helt otroligt.
Fan, vilken bild.
Alltså vilken...
Det också, den är så jävla...
Det är ju bara ett minne för henne.
Ett snabbt minne som passerar
men som ändå betyder någonting av den alldeles.
Ja, hon var ser vid tris en gång
när hon var 19. Hon kände sig snygg.
Ja, men det är också hennes sätt att sjunga.
I was a waitress.
Alltså, jag får nästan...
Det är nästan för nära.
Jag vet inte om någon låt
av det på suggestion.
Vad är det där för någonting?
Jag tänker på...
När du var AI på mig på en fest i somras.
Nej, jag vet. Alltså om...
Som handlar om...
Då säger du såhär,
men du måste förstå vad jag menar.
För du vill inte att de andra hör.
Eller min fru säger,
Alltså när barnen inte får höra.
Det är liksom...
Det är det mest intima.
För du bygger på kärlek på något sätt.
Personer ifråga, du eller Malin.
Ni vill nå mig,
men de andra får inte höra.
Man går undan lite.
De har aldrig hört dig en låt förut.
Nej, verkligen. Jag har det verkligen med.

Det var ju något bråk som jag hade allihopa.
Du smög, du och jag undan.
Och stod i elden.
Och jag skrev att de tjejerna är knåg.
Ja, det är otroligt ju.
Tal av suggestion.
Du kan liksom...
Du kan skriva 20 avhandlingar om den här låten.
Du kan ändå aldrig ringa in
vad det är hon fångar i den.
Du vet bara att hon fångar någonting väldigt djupt.
Hörde faktiskt.
I går.
Väl har också börjat lyssna på henne.
Nu äntligen.
Nu.
Nu.
Nu.
Nu.
Nu.
Nu.
Nu.
Nu.
Nu.
Jag hörde faktiskt.
Bella har också börjat lyssna på henne nu, äntligen.
Vi hörde igår Petri musiktokumentär om henne.
Jag har rört henne.
Den har ju några år på nacken nu, men det var sällan inspirerande.
För man känner bara när man lyssnar att det är ju ändå värt det i slutändan.
Även om det är fruktansvärt jobbigt och svårt.
Alltså det är värt att försöka.
Om man liksom ens kommer i närheten av det som hon kan väcka i folk.
Alltså en artist vars verk, vars musik är så suggestiv
att alla tolkar in olika saker i hennes musik och hennes persona.
Det märker mig bara i dokumentären när redaktionen förjöks och försöker ringa in henne.
Det som återkommer hela tiden är den här frågan om äkthet.
Kritiker, men att Lana försöker få låta som att hon har vuxit upp i en trailerpark.
Någon i själva verket kommer från en villa i Upstate New York.
Theogina om vem Lana verkligen är fortsätter.
Inte minst när det kommer till hennes utseende och putande leppar.
Alltså lepparna.
Hon känns som en säkare liksom.
På grund av att hon är liksom en projektionsyta,

är som hon har hållit sig mystisk så finns det ju lika många Lana Delirace som det finns fans kan man säga.
Och det har ju varit ett väldigt riskfyllt val från hennes sida.
Hon har skapat en värld med en låta liksom.
Och därför är det ju så spännande med henne att allt med henne är smoke and mirrors.
Eller vad man ska kalla det.
Det är ju så ovanligt.
Och det har också väckt väldigt mycket i irritation hos folk.
Man vill kanske när någon gör en låt som eventuellt skulle kunna romantisera en våldsam relation.
Att den som har gjort låten ska säga något lite ordentligt om att nej men självklart det är en motvård.
Alltså hon visar upp och sjunger om och liksom gestaltar ett ofta väldigt destruktivt liv.
Det är inte för att visa upp att det här är så hemskt men det är inte heller att liksom säga att det här är så fett.
Utan det kan nog vara lite både och.
Det kan vara väldigt vackert och väldigt smärtsamt på samma gång.
Hon förklarar sig aldrig utan har fortsatt resurgiera.
Alltså young juice mot pool.
Men det hon ger oss då.
Det är ju att när vi försöker se former i resgummet i hennes låtar så händer spännande grejer i oss.
Och jag har tänkt på det här i tio år eller så.
Vad är det hon suggerar fram i mig som är så starkt.
Och jag tror att det är nästan som en färg.
Alltså en idé om kvinnlighet som jag plattar inte om hennes persona då utan om hennes blick.
Hennes personas blick kanske men som jag kanske avundas.
Att få spela en roll.
Att sminket också kan vara skyddande.
Jag berättar inte.
Jag tror att det kan vara så.
Jag tror att det kan vara så.
Jag tror att det kan vara så.
Jag tror att det kan vara så.
Jag tror att det kan vara så.
Jag tror att det kan vara så.
Jag tror att det kan vara så.
Jag tror att det kan vara så.
Jag tror att det kan vara så.
Jag tror att det kan vara så.
Jag tror att det kan vara så.
Jag tror att det kan vara så.
Jag berättar inte om hur saker är nu.
Utan jag berättar bara om vilka former som jag ser i skummet när jag lyssnar.
Att det till exempel känner att kvinnlighet finns.
You felt me so good that I almost said I love you.

You're fine and you're wild.
But you don't know the ever the shit that you put me through.
Your poetry is bad and you blame the news.
But I can't change that and I can't change your mood.
Det är ju djupa vatten där ute för den som suggererar.
Och hur håller de sig flytande då?
Jo, det är ju genom rollspelet.
I've been wearing the same damn clothes for three damn days.
Link in the brass cups got me in a haze.
The thing about men like you's you got a lot to say.
But will you stay?
Hon är en servitris.
Hon är popskärna.
Hon är från 50-talet.
Hon är feminist. Hon är inte feminist.
Hon är Linda Skugge.
Hon ändrar form.
Och här sitter jag lyssnare och känner avund.
Inför alla de här rollerna som hon beskriver.
Alltså det här som många kvinnor beskriver som en förbannelse.
Att spela roller. Att spela en roll.
Fattar skyddan då också.
Att ta mask på sig.
Am I fucking like I'm 24-7 cell via play.
Writing in blood on my walls cause the ink in my pen don't work in my notepad.
Don't ask if I'm happy, you know that I'm not.
But it best I can say I'm not sad.
Alltså det här är bara olika former som jag ser i skummet när hon sjunger.
Det går inte att sätta ord på egentligen.
Det enda man vet när man kommer ut ur det är att man såg någonting väldigt vackert där inne.
Down at the many music business conference.
I only mentioned it cause it was such a scene.
And I felt seen.
Mia sponsor har fått dåra.
Jag bara håller upp en bild för dig.
Jag tänker att jag var inte ensam när jag för tio dagar sen kom hem från mitt landställe, Gotland, till Stockholm.
Med tomkyl och allt var lite vimmerkantigt.
Barnen var oroliga och det var idén att gå ner till affären och inhandla råvaror.
Och hitta en recept och göra mat.
Du menar att rutinerna inte har dragit igång.
De har inte tagit form ännu.
Nej precis, du vet.
På landstället har jag sopkorgen till höger och här är den till vänster.

Jag hittar inte ens i låderna.

Alltså då gör jag mat.

Nej, det var inte aktuellt.

Då tog jag fram telefonen, klickade fram för dåra appen och det blev sushy.

Barnen har inte ätit sushy på hela sommaren.

Pratar du om nån slags övergångsperiod mellan sommar och höstvarda?

Då kan man kosta på sig och beställa middagar, kanske några kvällar i veckan.

Ja precis, också för att få den här tjänsten att förlänga sommaren, förlänga semestern.

Alltså det är fortfarande undantagstillstånd lite grann.

Vi har fortfarande frilejd.

Ja det är väl en bra tid nu, för att få dåra just nu, för nya kunder har frileverans på sina beställningar i 30 dagar.

Vi har rekommenderat att kolla in det här och villkor för erbjudnet gäller.

Slade hem appen och kolla in det här.

Tack för dåra!

Tack!

Vi sponsorar Masta.

Inte bara Masta, utan mer specifikt skulle jag säga.

Eller jag vill i alla fall prata om Masta CX60, alltså den här laddgebriden.

Som har en elektrisk rekvid på 63 km, vilket är ju väldigt mycket.

Jag kör en bil som har en rekvid på 35 km.

Detta är alltså dubbelt så mycket.

Jo, det kan man prata om.

Men man kan också prata allmänt om Masta tycker jag.

Men när du och jag har varit där, det är ju att man känner att det är generation efter generation.

De har hållit på i hundra år eller så, Masta.

Och det syns ju inte det gjort inte minst med de här vävda tygen och traditionella samman och lönträ och allt det här lugna, eleganta, sofistikerade.

Får jag säga, japanska.

Det blir en enkel och behaglig kupe där, som ger mig lugn.

Den är ju jävligt kraftfull också.

Förlåt, nu kommer vi tillbaka till den här bilen CX60.

Den har dragvikt på 2500 kg och det är inte så dåligt.

Jag tycker att designen är ändå ganska avgörande.

Du vet att Mastaskaparna utforskar idéerna till bilarna genom lera.

De modellerar i lera för att det ska finnas skäl i formen.

Nej, det visste jag faktiskt inte.

Sen har de också Sveriges längsta garanti.

Vet du det?

Nej, jag visste att alla bilder har en nybils garanti.

Just det. Förutom de tre åren ordinarie så erbjuder Masta ytterligare sju års förlängd komponentgaranti.

Vad säger de det?

Ja, men vi har sparat till bästa till sist.

Då kan du gå in på Masta.se, M-A-Z-D-A.se och inte bara läsa mer utan bygga din egen bil med allt från färg till olika detaljer.

Just det.

Det är en härlig upplevelse.

Gå in på Masta.se.

Tack, Masta.

Jag har fått en förfrågan från fradförlaget.

Nu när onskan fyller jämt, det är nämligen så att boken har inte varit uttryckt en enda gång på 30 år

och nu gör de en ny utgåva med nytt omslag.

Då har de vett att jag har skrivit för ordet.

Det är märkligt där, tycker jag.

Vad?

Du kommer säkert göra jättebra.

Man kastar sig ut illusionen lite när man ska läsa ett meta-perspektiv på roman innan man läser boken.

Man kan hoppa över det så klart och läsa det efteråt.

Men egentligen borde du ju vara efterord.

Det blir lite som att gå på museum, tycker jag, när någon samtida person ska berätta om kontexten.

Jag fattar vad du menar.

Jag håller med om att förordsformen inte är perfekt.

Men jag har ju nu chans att förändra formen kanske för alltid.

Alltså att göra någonting som ingen gjort förut.

Att du bara skriver om det själv.

Alltså inte ett ord om onskan.

Åtta sidor.

Och om mig själv.

Får du rita någonting?

Tre kukar.

Det är tolv på tolv sidor.

Olika former.

Tov olika...

Och sen bara skriver du ett ord, onska.

Och sen börjar boken.

Det är en suggestion som Gio själv hatar.

Han blir rasande.

Det skulle gå om jag skulle få det som förskriftigt att jag har fria händer.

Det kan du förhandla till det?

Ja, visst.

Och sen så skickar jag vara in kukarna.

Men det är samma typ av styliserade, enkla kukar, eller hur?

Ja, men det måste ju vara på den nivån som det var i matteböckerna, i sjuban.

Ja, exakt.

Kanske med såna här prickar ur rinhållet, så att man inte kissas.
Och sen så en liten pöl som är pisset som ligger på golv.
Ja, det är ganska vanserat i för sig.
Även någon av dem kunde väl vara det.
Det kanske lite väl.
Det kan vara bara tolvann.
Och sen skriver jag bara onska.
Men då blir det ju som att det blir en feministisk inlaga, eller hur?
Det blir nog annars så att det blir politiskt.
Ja, men det är farligt. Det skaver.
Ja, men det är klart att det är vår jävla upplevelse.
Oj, fan, onskan, den är aldrig läst, den köper jag.
Och så går man hem och så bläddar man bara genom kuk efter kuk.
Man blir ganska uppskakad, men då är man ju laddad inför läsningen.
Man blir väldigt nyfiken, vad fan är detta?
Det har varit modigt om att det låter Paul Frigge skriva förut.
Verkligen.
Det är också suggestivt ju.
Ja, problemet är bara att han har säkert någon agenda med det här.
Inte den bästa, den mest suggestiva idén.
Och därmed den bästa, att du skriver utifrån Paul Frigge's perspektiv.
Alltså, du sätter in i hur han upplevde den där dagen, eller den här morgonen när ni går morgon
Sverige.
Det är det som är förordet, som en liten novell som du skriver om Paul.
Alltså, du går in i hans huvud.
Ja, jag går in i Frigge's psyke och så skriver jag 12 sidor.
Och sen en kuk.
En jättekuk.
Ja, det här är bra.
Du löser det.
Du vet hur jag ska göra.
Jag tror att det kan bli en försäljningssuccess.
Ja.
Man kan säga att du gör det.
Vi gör det.
Och nästa vecka gör vi det.
Ja.
Det här är bra.
Det här är bra.